Điều duy nhất mà tôi làm được ngay lúc này đó chính là chạy ngay lên phòng và đạp Nguỵ Tà lăn xuống đất.

- Anh có dậy ngay không?!

Cũng may hôm nay là ngày nghỉ chứ nếu không thì chắc là tôi phải mò lên công ti cho bằng được để đá bay anh ta ra khỏi cái ghế giám đốc.

- Có việc gì?

- Tại sao anh lại huỷ đám cưới?

SPONSORED CONTENT

Trị dứt trào ngược, ợ hơi. Diệt sạch khuẩn HP an toàn tại nhà

Xem ngay cách hỗ trợ đẩy lùi nỗi lo do tai biến mạch máu não

Nguỵ Tà nhăn nhó rồi lại chùm chăn lên và ngủ tiếp.

- Trả lời ngay nếu không em sẽ cho anh một trận ngay bây giờ!!
- Con kia nhờ em lên chất vấn anh đó à?
- Chị ấy chẳng nhờ vả gì hết, nhưng anh đúng là hết thuốc chữa rồi!!

Nguy Tà hầm hè.

- Chẳng phải anh đã trả lời rồi sao? Nếu em thừa nhận là em ghen thì anh sẽ huỷ đám cưới cơ mà, đơn giản vậy thôi.

Đây là lần đầu tiên mà tôi có cái cảm giác tội lỗi đến như vậy.

- Em không ghen nữa, anh làm đám cưới lại với chị ấy đi.

Nguy Tà cười phá lên, tôi có thể cảm nhận được sự thối tha trong suy nghĩ của anh, chắc nó còn kinh tởm hơn mùi miệng tôi mỗi sáng thức dậy mà chưa kịp đánh răng.

- Thật hối hận vì anh đã quá dễ dãi với em.

Hết nước hết cái, tôi đành hạ thấp bản thân xuống mà năn nỉ anh.

QUẢNG CÁO

Chỉ còn 15 suất cuối cùng nhận đồng hồ Rolex cao cấp (bản sao)

Đồng Hồ Bản Sao

Bỏ 3 phút đọc rồi làm theo, huyết áp ổn định đến già

Germany Gold Care

- Kết hôn với chị ấy đi, em không đùa đâu...

- Tại sao?

- Chẳng tại sao hết, chị ấy yêu anh thật lòng...

Tôi nói vậy rồi bỏ ra ngoài, thực ra thì thương bà chị kia chỉ chiếm khoảng 2/10, 8 phần còn lại

chẳng qua là tôi không muốn Nguỵ Tà đi lừa gạt con gái nhà người ta nữa thôi.

Và cũng thật bất ngờ khi bà chị kia vẫn ngồi khóc lóc dưới sân.

- Chị thôi đi, càng khóc anh trai em càng thấy ngứa mắt thôi.

Thiên Ngân có vẻ chẳng mấy quan tâm đến lời tôi nói, nói thật đến tôi còn thấy ngứa mắt nữa huống chi là anh ấy.

- Em sẽ giúp chị vậy nên là hãy ngưng khóc đi!!
- Hức...anh ấy cướp mất lần đầu của em...vậy mà còn dám nói em là loại con gái hám tiền nữa chứ!

Khoan, có vẻ sai sai khi bà chị kia xưng "em" với tôi.

- Thật ra...em mới có 17 tuổi thôi...nhưng em bị anh ấy lừa...

Tôi như bị điên sau khi nghe câu giải thích của Thiên Ngân.

- Loại con gái dễ dãi như chị bị vậy cũng đáng thôi.

Cứ như là tôi đang tự chửi bản thân mình vậy.

- Bố mẹ em nói nếu không cưới được anh ấy thì sẽ đuổi em ra khỏi nhà...hức...

- Bố mẹ chị là ai?

- Là đối tác của công ti anh ấy...

Cứ coi như là tôi hiểu chuyện gì đang xảy ra đi, có lẽ nó không đơn giản như tôi đã từng nghĩ.

Cùng lúc đó Nguỵ Tà cũng đi xuống.

- Thiên Ngân!! Mộc Nhiên!! Cả hai mau vào đây!!

Nguỵ Tà vẫn không chịu từ bỏ cái ý định thay tên đổi họ cho tôi, và tôi cũng có cách riêng của chính mình. - Mộc Nhiên không phải tên của em!! Nếu anh không chịu gọi đúng tên thì em sẽ không vào đâu!!

Và tôi hả hê với cách cư xử trẻ con của mình mà không biết ánh mắt của ai đó đang lườm tôi đến cháy đen cả mặt.